

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2016-08-02 GAUTO SKUNDO**

2016 m. rugsėjo 30 d. Nr. S-202 (7-161/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
D. B.

2016-09-13 posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėja) skundą, gautą 2016-08-02, dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-07-01 sprendimo Nr. 1A-246, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-07-01 sprendimu Nr. 1A-246 patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2015-08-25 sprendimą Nr. 18KP-02-609, kuriuo nuspręsta eksporto deklaraciją Nr. 15LTVG2000EK00DE07 (2015-06-05) pripažinti negaliojančia ir konstatuota, kad neteisėtai paėmus automobilį *Mercedes 315* (kėbulo Nr. WDB9066351S351502) iš muitinės priežiūros, kuriam, pateikus importo deklaraciją Nr. 13LTVG2000IM04D080 (2013-12-05), buvo įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, Pareiškėjai atsirado mokestinė prievolė muitinei: 1282,73 Eur muitas, 2962,81 Eur importo PVM, 153 Eur importo PVM delspinigiai ir 425 Eur bauda.

Muitinės departamentas nurodė, jog, vadovaujantis 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Muitinės kodeksas), 84 straipsnio 1 dalies b punktu, laikinojo įvežimo perdirbti procedūra priskiriama prie ekonominių poveikį turinčių muitinės procedūrų. Pagal Muitinės kodekso 89 straipsnio 1 dalį ekonominio poveikio turinti sąlyginio neapmokestinimo procedūra baigiama, kai prekėms arba kompensaciniams ar perdirbtiems produktams, kuriems ši procedūra buvo įforminta, įforminami nauji sankcionuoti veiksmai. Pagal Muitinės kodekso 118 straipsnio nuostatas muitinė nustato laikotarpį, per kurį kompensaciniai produktai privalo būti eksportuoti arba reeksportuoti arba per kurį jiems turi būti įforminti kiti muitinės sankcionuoti veiksmai. Šis laikotarpis skaičiuojamas nuo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros įforminimo ne Bendrijos prekėms dienos. Muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalis numato, kad importo skola muitinei atsiranda neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes. Remiantis šio straipsnio 3 dalies trečia įtrauka, skolininku laikomas asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu arba su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu. Vadovaujantis 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatų (toliau – Įgyvendinimo nuostatos) 841 straipsnio 1 dalimi, jeigu reeksportuojant prekes turi būti įforminama muitinės deklaracija, 786 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies b

punktas ir 787–796e straipsniai taikomi *mutatis mutandis*. Remiantis Įgyvendinimo nuostatų 796da straipsnio 3 ir 4 dalimis, eksportuotojas ar deklarantas gali pateikti šiuos įrodymus, patvirtinančius, kad prekės buvo išvežtos iš Europos Sąjungos (Bendrijos) muitų teritorijos: 1) pranešimo apie prekių pristatymą kopiją, pasirašytą ar patvirtintą gavėjo ne Bendrijos muitų teritorijoje, 2) mokėjimo įrodymus, sąskaitas-faktūras arba pranešimus apie prekių pristatymą, tinkamai pasirašytus ar patvirtintus ekonominių operacijų vykdytojo, išvežusio prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, 3) deklaraciją, pasirašytą ir patvirtintą bendrovės, kuri išgabeno prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, 4) dokumentus, patvirtintus valstybės narės muitinės arba ne Bendrijos muitų teritorijoje esančios šalies muitinės, 5) ekonominių operacijų vykdytojų tvarkomus prekių, tiekiamų į naftos ir dujų gręžimo ir gavybos platformas arba vėjo jėgaines, apskaitos įrašus.

Muitinės departamentas pažymi, kad remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktika, prekių paėmimo iš muitinės priežiūros sąvoka laikytina apimančia bet kokį veiksma ar neveikimą, kuris kliudo, nors ir trumpam, kompetentingai muitinei prieiti prie muitinės prižiūrimos prekės ir atlikti patikrinimus, kaip numatyta Muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalyje. Paėmimas iš muitinės priežiūros reiškia, kad įvykdytos tokios objektyvaus pobūdžio sąlygos, kaip prekės fizinis nebuvimas patvirtintoje saugojimo vietoje tuo momentu, kai muitinės valdžios institucija ketina atlikti šios prekės tyrimą, arba laikinas T1 tranzito dokumento atskyrimas nuo prekių, su kuriomis jis susijęs (ESTT 2008-04-03 sprendimo byloje C-230/06 26 ir 27 p.).

Vilniaus TM nustatė, kad Pareiškėja 201-03-05 Vilniaus TM Vaidotų geležinkelio poste deklaravo automobilį MERCEDES 315 (kėbulo Nr. WDB9066351S351502) reeksperto muitinės sankcionuotam veiksmui ir Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje (toliau – MDAS) buvo įforminta eksporto deklaracija Nr. 15LTVG2000EK00DE07 (2015-06-05). Ginčo automobilis iš Europos Sąjungos muitų teritorijos turėjo būti išgabentas iki 2015-06-03, tačiau, MDAS duomenimis, šios prekės gabenimas nebaigtas.

Pareiškėja 2015-04-02 raštu informavo Vilniaus TM, kad ginčo automobilis išgabentas iš Europos Sąjungos teritorijos ir pateikė eksporto faktą įrodančius dokumentus – 2014-07-09 transporto priemonės registracijos pažymėjimo Nr. AI0896CM, išduoto Ukrainoje, kopiją. Pareiškėja Muitinės departamentui taip pat pateikė Ukrainos muitinės tarnybos deklaraciją Nr. 102540048/2015/04854 ir atitikimo sertifikatą.

Muitinės departamentas 2015-11-06 raštu Nr. (20.5/15)3B-11703 kreipėsi į Ukrainos muitinės tarnybą teiraudamasis, ar ginčo prekė buvo įvežta į Ukrainos teritoriją, ar ji pateikta Ukrainos muitinei ir ar buvo registruota Ukrainos transporto priemonių registre.

Ukrainos muitinės tarnyba informavo, kad muitinės deklaracija Nr. 102540048/2015/04854 Ukrainos muitinės tarnyboje nebuvo forminta ir duomenų apie automobilio *Mercedes 315* (kėbulo Nr. WDB9066351S351502) įregistravimą Ukrainos Volynės apskrityje nėra. Todėl Lietuvos mokesčių administratorius konstatavo, kad nėra duomenų, jog ginčo prekė būtų išgabenta iš Europos Sąjungos muitų teritorijos. Taip pat pažymėjo, kad ginčo medžiagoje nėra dokumentų, įrodančių, jog Pareiškėja ginčo prekei būtų įforminusi muitinės sankcionuotą veiksma. Šiuo pagrindu konstatuota, kad ginčo prekei įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, už kurios tinkamą įvykdymą yra atsakinga Pareiškėja, liko nebaigta. Atsižvelgdamas į tai Muitinės departamentas padarė išvadą, kad ginčo automobilis *Mercedes 315* buvo paimtas iš muitinės priežiūros, o Pareiškėja, būdama atsakinga už ginčo prekei įformintos muitinės procedūros tinkamą įvykdymą, pagrįstai buvo pripažinta skolininke muitinei, kaip tai numato Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies 3 įtrauka. Vadovaudamasis šiais pagrindais mokesčių administratorius Pareiškėją pripažino skolininke muitinei už neteisėtą ginčo prekės paėmimą iš muitinės priežiūros ir pastarajai apskaičiavo mokesstinę prievolę.

Pareiškėja su ginčijamu Muitinės departamento sprendimu nesutinka ir 2016-08-02 gautame skunde nurodo, kad buvo gauti nauji įrodymai dėl prekės (automobilio *Mercedes 315*, kėbulo Nr. WDB9066351S351502) išvežimo iš Europos Sąjungos teritorijos, t. y. prie skundo pridedamas Ukrainos Respublikoje 2015-09-09 išduotas automobilio techninis pasas Nr. CXT125606. Šiuo pagrindu Pareiškėja prašo pripažinti galiojančia eksporto deklaraciją Nr. 15LTVG2000EK00DE07 (2015-06-05) ir pripažinti užbaigta laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrą, vykdytą pagal minėtą deklaraciją.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmestinas, ginčijamas Muitinės departamento 2015-07-01 sprendimas Nr. 1A-246 tvirtintinas.

Vilniaus TM nustatė, kad Pareiškėja pateikė 2015-03-05 deklaraciją Nr. MRN 12LTVG2000EK00DE07, kuria automobilį *Mercedes 315* deklaravo reeksporto muitinės sankcionuotam veiksmui. 2013-12-05 importo deklaracijoje 13LTVG2000IM04D080 laikinojo įvežimo perdirbti procedūros terminas nurodytas 2015-06-05. Automobilis iš Bendrijos teritorijos turėjo būti išgabentas iki 2015-06-05, tačiau mokesčių administratoriaus turimais duomenimis prekės gabenimas nebuvo baigtas. Pareiškėja 2015-04-02 raštu informavo Vilniaus TM, kad automobilis išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos ir pateikė 2014-07-09 transporto priemonės registracijos pažymėjimo Nr. AI0896CM, išduoto Ukrainoje, kopiją kaip dokumentą, patvirtinantį eksporto faktą. Minėtame registracijos pažymėjime nurodyta, kad 2015-03-25 automobilis registruotas V. S. vardu. Mokesčių administratorius kreipėsi į Ukrainos mokesčių administratorių dėl Pareiškėjos pateiktos informacijos patvirtinimo, tačiau Ukrainos valstybinė fiskalinė tarnyba 2015-07-15 raštu informavo, kad ginčo automobilis Ukrainos Voluinės srityje užregistruotas nebuvo, ant kopijos nurodytas notaro patvirtinimas nebuvo suteiktas (t. y. notariniam registre neregistruotas).

Todėl Lietuvos mokesčių administratorius konstatavo, kad nėra duomenų, jog ginčo prekė būtų išgabenta iš Europos Sąjungos muitų teritorijos. Taip pat pažymėjo, kad ginčo medžiagoje nėra dokumentų, įrodančių, jog Pareiškėja ginčo prekei būtų įforminusi muitinės sankcionuotą veiksmą. Šiuo pagrindu konstatuota, kad ginčo prekei įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, už kurios tinkamą įvykdymą yra atsakinga Pareiškėja, liko nebaigta. Todėl Muitinės departamentas padarė išvadą, kad ginčo automobilis *Mercedes 315* buvo paimtas iš muitinės priežiūros, o Pareiškėja, būdama atsakinga už ginčo prekei įformintos muitinės procedūros tinkamą įvykdymą, buvo pripažinta skolininke muitinei, kaip tai numato Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies 3 įtrauka.

Pareiškėja nurodo, kad deklaracija MRN 12LTVG2000EK00DE07 yra pripažintina galiojančia, o muitinės procedūra pagal deklaraciją 13LTVG2000IM04D080 pripažintina užbaigta, nes ginčo automobilis yra išgabentas iš Bendrijos teritorijos ir yra gauti nauji įrodymai ginčo automobilio išgabėnimui pagrįsti. Prie skundo pridėtas automobilio techninis pasas Nr. CXT125606, išduotas 2015-09-09.

Pažymėtina, kad mokestinis ginčas kilo dėl Pareiškėjos teikiamuose dokumentuose nurodytų faktinių aplinkybių pagrįstumo ir ar Pareiškėjos teikiami dokumentai yra pakankami įrodyti, jog Pareiškėja atliko veiksmus, sudarančius pagrindą neskaičiuoti mokėtino maito. Ginčas dėl teisės normų turinio šioje byloje nevyksta, Pareiškėja savo skunde neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio mokesčio sumos apskaičiavimo.

Įvertinus skundžiamą Muitinės departamento sprendimą bei Vilniaus TM sprendimą dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios PVM ir maito apskaičiavimo tvarką. Pareiškėja šių teisės normų turinio vertinimo (interpretavimo pagrįstumo) neginčija. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų ir sutikdama su mokesčių administratoriaus nurodytomis teisės normomis, kurios yra išdėstytos šio Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo jų neaptaria, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjos skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Muitinės departamento sprendimu motyvų (t. y. dėl naujai teikiamo automobilio registracijos dokumento turinio ir jo įrodomosios vertės).

Kaip jau minėta pirmiau šiame sprendime, vadovaujantis Įgyvendinimo nuostatų 796da straipsnio 3 ir 4 dalimis, eksportuotojas ar deklarantas gali pateikti tokius įrodymus, patvirtinančius, kad prekės buvo išvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos: 1) pranešimo apie prekių pristatymą kopiją, pasirašytą ar patvirtintą gavėjo ne Bendrijos muitų teritorijoje, 2) mokėjimo įrodymus, sąskaitas-faktūras arba pranešimus apie prekių pristatymą, tinkamai pasirašytus ar patvirtintus ekonominių operacijų vykdytojo, išvežusio prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, 3) deklaraciją, pasirašytą ir patvirtintą bendrovės, kuri išgabeno prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, 4) dokumentus, patvirtintus valstybės narės muitinės arba ne Bendrijos muitų teritorijoje esančios šalies muitinės, 5) ekonominių operacijų vykdytojų tvarkomus prekių, tiekiamų į naftos ir dujų gręžimo ir gavybos platformas arba vėjo jėgainės, apskaitos įrašus.

Pareiškėjas savo skundą grindžia naujai pridėtais įrodymais, t. y. automobilio techninio paso Nr. CXT125606, išduoto 2015-09-09 kopija. Komisija atlikusi byloje esančių dokumentų analizę,

pažymi, jog Pareiškėja tokio pavyzdžio dokumento „*Registration certificate*“ kopiją buvo pateikusi Vilniaus TM 2015-04-02 raštu (pateikta 2015-03-25 registracijos pažymėjimo Nr. CAO250756 kopija).

Pažymėtina, kad dėl Pareiškėjos 2015-04-02 Vilniaus TM pateikto 2015-03-25 registracijos pažymėjimo Nr. CAO250756 mokesčių administratorius buvo gavęs Ukrainos valstybinės fiskalinės tarnybos 2015-07-15 raštą, kuriame nurodyta, kad 2015-03-25 registracijos pažymėjimas Nr. CAO250756 nebuvo išduotas ir transporto priemonė *Mercedes Benz 315* (kėbulo Nr. WDB9066351S351502) Voluinės srities teritorijoje nebuvo užregistruota. Ukrainos mokesčių administratorius taip pat pažymėjo, kad notarė S. I. U., kurios spaudas yra ant Pareiškėjos teikiamos dokumento kopijos, pranešė, jog minėto dokumento kopijos netvirtino, be to, vadovaujantis Ukrainos teisės aktų nuostatomis, notaro spaudas dedamas taip, kad jis užimtų dalį pareigų pavadinimo. Tuo tarpu ant Pareiškėjos teiktos kopijos apvalus spaudas nedengia notaro rekvizitų, be to, nematyti notaro parašo. Ukrainos mokesčių administratorius 2015-09-15 raštu papildydamas ankstesnį raštą informavo, kad registracijos pažymėjimas Nr. CAO250756 buvo išduotas transporto priemonei *Hyundai Elanta*, o pažymėjime nurodytas transporto priemonės numeris AC3845BK priklauso transporto priemonei VAZ 2107.

Pareiškėjas mokesčių administratoriui taip pat buvo pateikęs išsiuntimo deklaraciją Nr. 102540048/2015/04854 (Ukrainos muitinės spaudų data 2015-03-10). Ukrainos muitinės administratorius 2016-05-17 raštu pažymėjo, kad minėta deklaracija Ukrainoje įforminta nebuvo. Taip pat šiame rašte Ukrainos mokesčių administratorius pabrėžė, kad į Lietuvos mokesčių administratoriaus klausimus dėl *Mercedes Benz 315* atsakė ankstesniais raštais, bei pažymėjo, kad Ukrainos pilietis V. S. , registracijos pažymėjime nurodytas Pareiškėjos išgabento automobilio savininku, yra užregistruotas Voluinės srityje, tačiau su juo susisiekti ir apklausti mokesčių administratoriui nepavyko.

Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalyje b punkte nurodyta, kad laikinojo įvežimo perdirbti procedūra laikoma ekonominio poveikio turinčia muitinės procedūra, todėl prekė, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrą (2015-03-06 deklaracija Nr. MRN 12LTVG2000EK00DE07), vadovaujantis Muitinės kodekso 84 straipsnio 2 dalimi, laikoma importuota preke, kuriai sąlyginai atidedamas maito mokėjimas iki procedūra bus baigta pagal Muitinės kodekso 89 straipsnį (ekonominio poveikio turinti sąlyginio neapmokestinimo procedūra baigiama, kai prekėms arba kompensaciniams ar perdirbtiesiems produktams, kuriems ši procedūra buvo įforminta, įforminami nauji muitinės sankcionuoti veiksmai). Kaip jau minėta, ginčo situaciją reglamentuojančių teisės normų turinio ir jo interpretavimo Pareiškėja neginčija.

Komisija atkreipia dėmesį, kad 2015-04-02 Pareiškėja teikė automobilio registracijos pažymėjimo kopiją, kurioje pirma automobilio registracija nurodyta 2015-03-25. Šią versiją Ukrainos mokesčių administratoriui paneigus, Pareiškėja Komisijai pateikė kitą registracijos pažymėjimą, kuriame pirmosios registracijos Ukrainoje data nurodyta 2015-09-09. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos naujai teikiamas 2015-09-09 registracijos pažymėjimas Nr. CXT125606 (nurodytas ginčo automobilio kėbulo numeris, kiti rekvizitai, pirmo registravimo Ukrainoje data 2015-09-09, savininkas – V. V. M.) negali patvirtinti Pareiškėjos pozicijos, jog ginčo automobilis išgabentas iš Europos Bendrijos teritorijos 2015 m. kovo mėn. (2015-03-06 buvo teikiama ginčo deklaracija Nr. MRN 12LTVG2000EK00DE07). Pareiškėjos anksčiau teikta deklaracija su Ukrainos muitinės 2015-03-10 spaudais, pasak Ukrainos mokesčių administratoriaus, Ukrainoje įforminta nebuvo. Ukrainos mokesčių administratoriui paneigus Pareiškėjos teiktos Ukrainos muitinės spaudais pažymėtos deklaracijos teisingumą, laikytina, kad Pareiškėjos šis dokumentas nepagrindžia prekės išgabavimo iš Europos Bendrijos teritorijos ir todėl procedūra negali būti pripažinta užbaigta šio dokumento pagrindu.

Be to, Muitinės kodekso 118 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad muitinė nustato laikotarpį, per kurį kompensaciniai produktai privalo būti eksportuoti arba reeksportuoti arba per kurį jiems turi būti įforminti kiti muitinės sankcionuoti veiksmai. Tas laikotarpis nustatomas atsižvelgiant į laiką, reikalingą perdirbimo operacijoms atlikti ir kompensacinių produktų perleidimo klausimams išspręsti. Nurodytas laikotarpis skaičiuojamas nuo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros įforminimo ne Bendrijos prekėms dienos. Bendrojo administracinio dokumento muitinio įforminimo instrukcijos, patvirtintos Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-04-27 įsakymu Nr. 1B-414, 43.17.5. punkte nustatyta, kad J langelyje nurodoma laikinojo įvežimo arba laikinojo įvežimo

perdirbti muitinės procedūros užbaigimo data, jeigu prekėms įforminama kuri nors iš šių procedūrų. Įrašoma nesutrumpinta data, iki kurios (įskaitytinai) minėta muitinės procedūra turi būti užbaigta.

Tai reiškia, kad Pareiškėjai teko pareiga pateikti įrodymus, jog procedūra užbaigta iki deklaracijos J laukelyje nurodytos datos, t. y. iki 2015-06-05. Kaip jau minėta, Pareiškėjos teikiamas 2015-09-09 registracijos pažymėjimas galėtų būti vertinamas kaip dokumentas, patvirtinantis automobilio registraciją Ukrainoje, tačiau ši registracija yra vėlesnė, nei numatyta procedūros užbaigimo data.

Kaip matyti iš pirmiau nurodyto Įgyvendinimo nuostatų 796da straipsnio 3 ir 4 dalių turinio, užbaigiant ginčo muitinės procedūrą reikalinga pateikti dokumentus, kurių pagrindu būtų galima objektyviai nustatyti ginčo procedūros užbaigimo fakto (išgabavimo) įvykimą ir šio veiksmo įvykdymo laiką (pardavimo dokumentai, pranešimo apie prekių pristatymą kopija, pasirašyta ar patvirtinta gavėjo ne Bendrijos muitų teritorijoje ar ūkinių operacijų vykdytojo, išvežusio prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, mokėjimo įrodymai, deklaracija, pasirašyta ir patvirtinta asmens, išgabavusio prekę iš Bendrijos muitų teritorijos, ir t. t.). Pareiškėja tokių dokumentų ir paaiškinimų dėl susidariusios situacijos nepateikė.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjai nepateikus įrodymų apie laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūros pabaigą ginčo automobilis laikomas paimtu iš muitinės priežiūros, o Pareiškėja, būdama atsakinga už tinkamą procedūros, įformintos ginčo prekei, vykdymą, pripažinta skolininke pagal Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies 3 įtrauką. Taigi mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjos teikiamus dokumentus ir mokesstinės kontrolės veiksmų metu surinktus duomenis, pagrįstai pripažino Pareiškėjos mokesstinę prievolę neįvykdyta ir teisingai nustatė Pareiškėjos mokesstinės prievolės dydį.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-07-01 sprendimą Nr. 1A-246.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokesstinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliienė